

ZPRAVODAJ CHARTY II.

ob 15. ledna do 6. února

DOPIS CHARTY 77 DO BĚLEHRADU

Delegátum konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, Bělehrad

Praha 10. ledna 1978

zvou k angažované činnosti všech, kdo se rozhodli nečekat s rukama v klíně na příchod období míru ve spravedlnosti, nýbrž se pustit do práce i za cenu osobních potíží a přispět tak, byt sebeškromější, k budování kontinentu bez válek a násilí. Váš zájem o tyto iniciativy je podle našeho názoru významným potvrzením úlohy, kterou mají hrát v procesu uskutečnování cílů konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. V tom smyslu také morálně podporujeme návrhy, aby v závěrech Vašich jednání, na nichž právě pracujete, byla stanovena povinnost vlád-signatářů z Helsinků, aby respektovaly, podporovaly nebo aspoň tolerovaly všechny mnohotvárné iniciativy neoficiálního rázu, přispívající k realizaci zásad Závěrečného aktu. Považujeme za vhodné a odpovídající smyslu i ustanovení tohoto dokumentu, kdybyste v rámci opatření pro kontinuitu Vašeho úsilí pamatovali na možnosti komunikace mezi uvedenými iniciativami a mezinárodními orgány, které pověříte zabezpečováním této kontinuity.

V souladu s přáními nejvířších vrstev národů, jež zastupujete, přejeme plný zdar práci, k níž jste znova přistoupili. Doufáme, že Vaše závěry znovu potvrdí platnost všech principů Závěrečného aktu z Helsinek a že tak pomohou k dalšímu pokroku všech národů na jejich cestě od konfrontace k dialogu a spolupráci, od konfliktů zakořeněných v minulosti ke společnému řešení velkých úkolů přítomnosti a budoucnosti, od závodů ve zbrojení a propagandistických polemik ke konstruktivnímu a produktivnímu soutěžení v tvorbě hmotných i duchovních hodnot i v rozsahu svobod a práv, jež přispívají k plnému rozvoji lidské osobnosti a důstojnosti ve všech zemích za- stoupených na Vašem jednání.

Prof.dr.Jiří Hájek DrSc Marta Kubíšová dr.Ladislav Hejdánek
mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77

SDĚLENÍ CHARTY ZE DNE 18.1.1978

(Zpráva o rozsudcích Nejvyššího soudu ČSA
a závěrečná řeč Jiřího Lederera)

Ve dnech 5.a 6.ledna 1978 proběhlo ve veřejném zasedání soudního dvora Nejvyššího soudu ČSR v Praze odvolací řízení v trestní věci proti inž.Aleši Macháčkovi a inž.Vladimíru Laštůvkovi, kteří byli v první instanci v Ústí nad Labem dne 28.9.1977 odsouzeni pro "podvratnou činnost" ke třem a půl roku odňati svobody. V odvolacím řízení byly opět "shledání vinnými" m.s. za čtení a shromažďování zahraničních periodik a knih, které "dávali čist nejméně čtyřem osobám" a jako přítěžující okolnosti byly uznány: vlastnictví cyklisty, jehož používání nebylo prokázáno, a instalace zařízení pro poslech krátkovlnného vysílání do starého rozhlasového přijímače ("delikt" stíhaný napeseledly za nacistické okupace!). Trest inž.Laštůvce byl pro "neskrytí skutečnosti a kritický postoj k vlastnímu jednání" snížen o jeden rok na dva a půl roku a inž.Macháčkovi byl potvrzen původní trest tří a půl roku odňati svobody.

Dne 12.ledna 1978 se konalo před senátem Nejvyššího soudu ČSR v Praze odvolací řízení v trestní věci proti Otto Ornestovi a signatářům Charty 77 Jiřímu Ledererovi, dr.Františku Pavláčkovi a Václavu Havlovi, kteří byli v první instanci před městským soudem v Praze dne 18.10.1977 odsouzeni: Otto Ornest ke třem a půl roku a Jiří Lederer ke třem rokům ne-podmíněně pro "trestný čin podvracení republiky", dr.František Pavláček pro "prípravu tohoto trestného činu" a Václav Havel pro "pokus trestného činu poškozování zájmů republiky v cizině" k trestům podmíněným. Senát Nejvyššího soudu ČSR v odvolacím řízení trest O.Ornestovi snížil o jeden rok na dva a půl roku odňtí svobody "s přihlédnutím k doznamě, zdravotnímu stavu a věku", odvolání ostatních tří obžalovaných zamítl "jako nedovolené".

V tomto procesu byly jako trestná činnost kvalifikovány literární práce obžalovaných i jiných osob, autorství těchto textů, jejich odeslání nebo jen pokus o jejich odeslání do zahraničí – tedy činnost, která je v naprostém souladu s mezinárodními pakty o lidských právech, které v ČSSR vstoupily v platnost v březnu 1976 a staly se pro nás stát závazné. Tačí činnost odsouzených není v rozporu ani se Závěrečným aktem, podepsaným zástupci třiceti pěti států (m.j. i. h á stupcem ČSSR) v Helsinkách r. 1975, naopak je součástí jeho realizace. Ani odvolání řízení nezvrátilo námítky, jež Charta 77 vnesla v podání Federálnímu shromáždění ze dne 1. listopadu 1977 proti rozhodnutí první instance.

V obou případech se při veřejném zasedání senátu Nejvyššího soudu ČSR v Praze na Pankráci shromáždili četní přestrelkobžalovaných, zejména stoupenci Charty 77, kteří na veřejné přelíčení nebyli vpuštěni. Bránili jim v tom příslušníci Veřejné a Státní bezpečnosti, kteří 6. ledna zakročovali tak, že byla rozbita skleněná výplň dveří ve vestibulu budovy a 12. ledna měli dokonce k dispozici policejního psa bez náhubku. V okolí budovy byly v uvedených dnech rozmístěny početné polohotovostní oddíly Veřejné bezpečnosti.

Dne 12.1.1978 přítomní přátele obžalovaných (a mnozí další signatáři Charty 77 a s ní sympatizující doma i v zahraničí) drželi protestní hladovku jako projev solidarity s odsouzenými.

Oba procesy zasluhují zvláštní pozornost proto, že se konaly v období bělehradské schizky, která má zhodnotit, jak účastníci helsinské konference plní její závěrečný akt.

Prof.dr.Jiří Hájek DrSc Marta Kubišová dr.Ladislav Hejdánek
mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77

Příloha: záznam ze závěrečné řeči Jiřího Lederera, přednesené u Nejvyššího soudu ČSR při odvolacím řízení dne 12. ledna 1978:

Rozsudek městského soudu v Praze nad Orněstem, Pavláčkem, Havlem a mnou - jako vůbec celá tato kauza - je prostoupen tolik nedůležitostmi, nelogičnostmi a paradoxy, že bych chtěl věnovat pozornost především jím:

1. Rozsudek několikrát hovořil o mé knize rozhovorů. Udělal jsem interviewy se šestnáctí českými spisovateli, jejichž knihy byly v 70. letech na úřední příkaz vyházeny z veřejných knihoven a jimž byly z úřední moci zavřeny brány všech nakladatelství. Z interview jsem sestavil knihu, která se jmenuje České rozhovory a kterou jsem zaslal Rohwoltovu nakladatelství v NSR. Jako autor nesu plnou odpovědnost za každý interview i za celou knihu. Ze všech interview v podstatě laděných z stejný byl vybrán jen jeden – Pavličkův a Pavliček byl za něj odsouzen; ani já jsem za něj odsouzen nebyl, ačkoliv nesu minimálně stejnou míru odpovědnosti jako Pavliček.

2. V rozsudku se v souvislosti s pamětí bývalého ministra

dr.Drtiny hovoří i o mně. Oč člo? Dr.Drtina sepsal třísvazkové paměti, rozhodl se je odeslat svému příteli do USA, a to nikoliv prostřednictvím pošty. Odevzdal rukopis Havlovi, Havel mně, já Ornestovi atd. - až to potom v řetězu odešlo do USA. Soud z celého řetězu vytáhl Jen jediný článek - Havel a odsoudil ho, ačkoliv Havel neučinil víc, než třeba já.

3. Ornest a já jsme zaslali do Svědectví literární práce. Ze spisu vyplývá, že totéž dělal i profesor Václav Černý, který posílal své práce, zveřejňoval je ve Svědectví a přimíhal za ně honoráře. Jistě právem za to profesor Černý nebyl odsozen, nebyl vlastně ani žalován, ani trestně stíhan. Ovšem Ornest a já jsme byli odsouzeni k několika-letnému vězení.

4. Jádrem rozsudku, jádrem, s nímž rozsudek stojí a padá, je literatura, kterou jsme odesílali do zahraničí, tedy básně, novely, povídky, fejetony, divadelní hry, filozofické eseje našich významných autorů - Sefferta, Siktance, Mikuláška, Skácela, Hrabala, Patočky, Kosíka, Vaculíka, Klímy, Havla a j. V rozsudku se o této literatuře praví, že podle zhodnocení soudu - tedy ne podle zhodnocení expertů! - měli některé příspěvky protisocialistický charakter. Autori příspěvků prý otevřeně nebo skrytěm způsobem vyjadřovali nesouhlas se socialistickým spoletěnským a státním zřízením a napadali socialistickou kulturu. Takto soudí městský soud v Praze o té nejvýznamnější části české literatury 70. let, která žel nesmí vycházet v normálních nakladatelstvích, protože její autori jsou na černé listině. Sotva bychom v dějinách české literatury našli soudní výrok nad tolka literárními díly. Podivuhodným způsobem se tak české soudnictví 70. let zapalo do dějin českého písništví.

5. Všechny odeslané literární práce vyšly předtím v edici Petlice - kromě jedné práce, kromě Dopisu paní Palachové, které jsem napsal já na okraj knížky o Janu Palachovi, jejíž rukopis mi byl zabaven spolu se 113 jinými rukopisy, knihami, korespondencí - a mezi ním již byl zase vrácen. Kromě těchto dopisů tedy všechny literární práce vyšly v Petlici, která ve strojopisné podobně vychází již řadu let. Díky této edici se podařilo dostat na denní světlo přes pädesát nových knih, mezi nimi i reportážní knihu Hanzecky a Zikmundu o Cejlomu, k jejímuž petičnímu vydání autor dokonce uspořádali tiskovou konferenci - při té příležitosti se v zahraničí o Petlici hojně psalo. V Petlici knížky vycházejí v několika desítkách exemplářů, které potom kolují mezi čtenáři. Lze říct, že každý svazek Petlice má několik set čtenářů. S vydáváním svépomocné Petlice nikdo nedlá žádné tajnosti. Nevycházejí v ní ani anonymy, ani pseudonymy. Každý autor se podepisuje svým plným jménem. O celé Petlici, o každému svazku, o organizaci, výrobě a distribuci edice je - pokud vám podrobne informována Státní bezpečnost i jiné orgány. Nikdy se nestalo, že bylo proti organizátorem nebo autorům Petlice zahájeno trestní stíhání. Rady svazků edice Petlice byly při desítkách domovních prohlídek zabaveny, ale vždy byly petiční svazky po čase opět vráceny. To mohu potvrdit i z vlastní zkušenosti.

6. Nikdo nikdy tedy neshledal ani Petlici jako celek, ani některý jednotlivý svazek jako protistátní, jako něco závadného z hlediska státních zájmů. A právě o těchto nezávadných publikacích rozsudek městského soudu tvrdí, že napadaly celé představitelství ČSSR, politiku KSC, zejména v kulturní oblasti, a spojenecké svazky se SSSR, že prostě měly nepravidelný a zkreslující charakter. V rukou městských soudů se verše Sefferta, Siktance a jiných básníků, prózy Hrabala, Gruši a jiných, hry Havla a Landovského, eseje Patočky, fejetony Vaculíka a jiných prodělaly obdivuhodnou metamorfózu: z uměleckých děl se změnily v protistátní písništví. Je pochopitelné, že se městský soud ani nepokoušel protistátnost uměleckých děl dokazovat, věděl, že by to bylo počínání sysifovské: Je to totiž nedokazatelné. Cím však vysvětlit onu proměnu Petlice v síních městského soudu? Odpověď se mi zdá prostá: bylo rozhodnuto, že musíme být odsouzeni. Kdyby však ty literární práce byly zhodnoceny podle pravdy, zač bychom potom vlastně byli souzeni?

7. Navíc rozsudek hovoří o tom, že odeslané literární práce byly způsobilé způsobit škodu republice v zahraničí. Rozsudek přirozeně opět své tvrzení nedokazuje. Kdo jakživ slyšel, že se Seffertový básně, Hrabalovy prózy, Patočkovy eseje, Havlový hry mohly způsobit škodu republike v zahraničí, co silně narušilo morální autoritu republiky, co pošodilo zájmy socialismu ve světě - to vše způsobil právě rozsudek městského soudu. To není dohad, to mohu dokázat na obrovském ohlasu, který rozsudek vytvořil v tolka zemích a toliku různých politických sférách. Existuje negativní zahraniční ohlas, žádny jiný.

8. V rozsudku je časopis Svědectví - stejně jako Listy - označen jako "nepřátelské centrum". Pomíjím sám termín "nepřátelské centrum", připomínající nebláhá léta stalinácké éry - kolik Jen "nepřátelských center" už u nás bylo odsouzeno a rehabilitováno! Jen konstatuji, že tento termín představuje anachronické myšlenkové schéma.

X X X X X Městský soud se v tomto směru opírá hlavně o znalecký posudek komise federálního ministerstva vnitra ve složení: plk.Vrba, plk.Frybort, pplk.Krtička. Důkladně jsem prostudoval tento posudek znalců, ale místo důkazu jsem v něm našel Jen slova a slova. Nemohu tedy důvěřovat rozsudku ani v tomto punktu a nemohu ani Svědectví ani Listy pokládat za "nepřátelská centra". Jsou to prostě časopisy, které jsou vydávány v zahraničí a venují se převážně čs.problematici. Budu se zebrávat Svědectvím. Je to časopis legálně vycházející ve Francii. Jeho vydavatelem je Kulturní klub schválený francouzským ministerstvem vnitra. O vše vyslo usnesení ve francouzském úředním listě. Je to zcela legální časopis, který

jistě nenarušuje vztahy mezi ČSSR a Francií, protože jinak by časopis proti jeho existenci protestoval. Po kladáním Svědectví za významný československý emigrantský časopis. Až se budou psát dějiny československého časopisectva druhé poloviny dvacátého století, nepochybují, že Svědectví v nich bude zaujmout mimorádně důstojné místo. Protože rozsudek nepřináší ani jeden důraz tvrzení, že Svědectví je nepřátelským centrem, chci vnitř aspon jeden nepřímý důkaz o nepravidlosti takového tvrzení. Týká se to stejně i Listů. Není jisté pochyby, že KS Itálie bedlivě sleduje v Rímě vydávané Listy a totéž dělá v případě Svědectví KS Francie. Kdyby tyto komunistické strany pokládaly uvedené časopisy za "nepřátelská centra", určitě by nezaujaly tak jednoznačné stanovisko k rozsudku městského soudu, za něž jim vyslovují hlubokou vděčnost - a nejen jím, i všem ostatním politickým silám. Dobře znám Listy i Svědectví. Vím, že piší kriticky o poměrech v Československu. A nepříš kriticky o Československou francouzskou komunistickou "Humanité" a italskou komunistickou Unitou? A jsou proto ty komunistické noviny také "nepřátelskými entity"?

9. Pavel Tigrid, redaktor Svědectví je v rozsudku označen jako agent CIA - a i v tomto případě se rozsudek opírá o expertitu zminěné komise ministerstva vnitra, o níž jsem své mínění již řekl. Vím o Tigridovi, že je pracovníkem jednoho amerického nakladatelství, že je redaktorem Svědectví, že je slouhaletým funkcionářem mezinárodní spisovatelské organizace PEN-club, že je autorem řady knih, z nichž si nejvíce vážím Emigrace v atomovém věku. Dále vím, že Tigrid má politický blízkost k francouzským socialistům, což potvrdilo i Rudé právo v březnu 1977, v němž Tigrida nepřímo označuje jako podporu François Mitterranda, prvního tajemníka francouzských socialistů.

Rozsudek tvrdí, že Tigrid je americkým agentem, ale ani tentokrát důkazy neuvedá. Uvedu tedy aspon jeho důkazy o tom, že tvrzení rozsudku o Tigridovi je vymyšlené. - V roce 1962 poskytl Tigridovi pro Svědectví interview Jiří Voskovec, osobnost, které si u nás vžád každý kulturní občan; dnes je Voskovec známý americkým hercem. Tentо interview má soud k dispozici, protože je mezi zabavenými písemnostmi. Voskovec, tento životní druh Jana Wericha, se v interview vyznává ze svého vztahu k české zemi a citlivě vysvětluje, proč mu sel odejít do emigrace. Je to nejlepší interview, jaký jsem v životě četl. - Když Voskovec měl podezření, že Tigrid je agentem CIA a že Svědectví slouží neprávní cílům, nikdy by takový interview neposkytl. - Dále: Není pochyby, že François Mitterrand, tento zkoušený politik, nedávny prezidentský kandidát francouzských socialistů a komunistů, je informován o všem, co piše československý časopis. Když by jednoho procenta věřil tomu, co piše čs.časopis o Tigridovi, neučinil by si z něho, jak psalo Rudé právo, svého poradce. - A ještě: V posledních letech mnohé západní publikace odhalily řadu agentů CIA a to i mezi novináři. Nikdy mezi těmito agenty nebyl uveden Pavel Tigrid. To znamená, že ani autor časopisu nevěří tvrzení čs.orgánu o Pavlu Tigridovi.

10. Protože se v rozsudku v souvislosti se mnou hovoří o emigraci, o emigrantských časopisech, chtěl bych se vyjádřit k problému emigrace.

(V tomto okamžiku byl Jiří Lederer přerušen předsedkyní senátu a upozorněn na to, že o problému emigrace nemá hovořit. Na dotaz Jiřího Lederera, zda o tomto problému ně s mím hovořit, dostává se mu od předsedkyně Marie Dojčárové výslovné zákazu. Proti tomuto rozhodnutí Jiří Lederer protestuje a pak pokračuje ve své závěrečné řeči.)

11. V době, kdy Brežněv poskytuje interview francouzskému Le Mondu a Gierkovi Americkému Washington Post, kdy Tito je vítán v Pekingu a Carter ve Varšavě, kdy Strougal jedná s Krejským a Sadat s Beginem, v době, kdy se nepředstavitelstvem stává možný, kdy se svět mění před našima očima, kdy se mění vztahy mezi státy a mezi různými politickými proudy, v době, kdy si lidé už potřásají rukama i přes hranice států i přes hranice doktrín, v této době jsme byli uprostřed helsinské Evropy odouzeni jako zločinci za to, že jsme posílali do zahraničí přemýšlivé verše, vtipné hry, analytické eseje, potavé novely a rozervné fejetony. Takový rozsudek trčí uprostřed Evropy jako skličující památník minulosti, z něhož vane chlad studené války.

12. Rozsudek městského soudu jednoznačně praví, že vše, co jsem činil, činil jsem z nepřátelství k socialismu a republike. To, co o mně městský soudci prohlásili, není rozsudek, ale urážka mé osoby.

Já jsem svůj život, své city, své myšlenky, své postoje neaskrýval. Se vším jsem jako novinář chodil před tvář veřejnosti. Celé své nitro jsem uložil do tisíců článků, reportáží, fejetondů, úvah, statí, polemik, recenzí, interview - a pod každou tou prací jsem podepsán.

A právě nepřítel socialismu!

Já jsem takový nepřítel socialismu jako Georges Marchais, Enrico Berlinguer, Santiago Carillo, tito čelní představitelé stran, které spolu se sovětskou a Jugoslávskou jsou nejvýznamnějšími komunistickými stranami Evropy. Jejich názory jsou mi velmi blízké a v některých směrech se s nimi zcela ztotožňuji, například s jejich názory na československý rok 1968, na vstup sovětských vojsk do ČSSR v srpnu 1968 či na československou situaci v 70. letech.

Já jsem stoupencem socialismu, spravovaného demokraticky, socialismu, který zajišťuje dělnickou demokracii, kde odory jsou nezávislou, demokraticky fungující dělnickou organizačí. Jsem stoupencem socialismu, v němž občané rozhodují o svých zástupcích ve svobodných volbách. Stoupencem socialismu, v němž je zaručeno nezávislé soudnictví. Socialismu, v němž je svoboda projevu, zejména svoboda tisku, samozřejmostí. Socialismu, který respektuje domácí lidové, demokratické tradice.

Socialismu, v němž se opozice nepronásleduje, ale s respektem se s ní jedná jako se součástí veřejného mínění. Jsem stoupencem socialismu, o nějž pokus jsme zahájili zrovna před deseti lety, ale tento pokus byl udělen cizími tanky.

(V tomto okamžiku Marie Dojárová opět přeruší Jiřího Lederera a bere mu slovo. Jiří Lederer proti tomu rozhodně protestuje a žádá o zaprotokolování tohoto zákazu. Předsedkyně senátu diktuje zapisovatelce jeho protest a Jiřímu Ledererovi již dále nepovoluje v závěrečné řeči pokračovat.)

○○○○○○○○○

JIŘÍ BEDNÁŘ Zpráva pro Chartu

Jiří Bednář byl jedním ze signatářů Charty 77, kteří se dne 5. ledna 1978 chtěli účastnit veřejného zasedání v trestní věci proti Aleši Macháčkoví a Vladimíru Laštívky. Odvolání se z nařízení předsedkyně senátu Marie Dojárové odehrávalo bez přítomnosti veřejnosti, píše ve své zprávě Chartě Jiří Bednář a pokrajuje: Přesto se podařilo na okamžik ing. Rudolfa Batíkovi do soudní síně ještě před zahájením jednání do soudní síně dostat. Před oběma odsouzenými na dotaz předsedkyně senátu, co v soudní síni pohledává, odpověděl, že je zástupce občanské iniciativy Charty 77 a proto chce být jednání přítomen. Samozřejmě byl poté ze soudní síně vykázán. Ve své zprávě lze dle Jiřího Bednáře, jak se v polední přestavě pokoušel fotografovat oba obžalované, když byli vedeni po chodbě. Byl však zadřen příslušníkem Veřejné bezpečnosti a vyslyšán příslušníky Státní bezpečnosti, kteří provedli osobní prohlídku bez jakéhokoliv přípisu a zadřevovali ho až do 17 hodin. Odebrali mu film, o čemž mu vystavil npr. Richter z OK OS SNT Praha 4 potvrzení. Přesvědčovali mne, píše Jiří Bednář, že jsem se dopustil fotografování v soudní budově přestupku, aniž by mi to jakýmkoli způsobem dokázali, i když jsem je o to několikrát žádal. Po výslechu, jehož protokol Jiří Bednář odmítl podepsat, ho oba příslušníci uráželi a chovali se k nám hrubě.

FRANTIŠEK PITOR ODSOUZEN ZA ROZŠÍROVÁNÍ PROHLÁŠENÍ CHARTY 77

Dne 23. prosince 1977 jsem byl přítomen veřejnému zasedání senátu krajského soudu, který v odvolacím řízení trestní věci proti Františku Pitorovi a spol. rozhodoval o odvolání obžalovaných.

Okresní prokurátor v Plzni podal u okresního soudu v Plzni obžalobu na Františka Pitora, nar. 10.6.1921 ve Znojmě, dělníka n.p. Pozemní stavby Plzen, bytem Plzen-Doudlebce, Průmyslová 5 a na Alenu Klímovou (asi 20-25 let), kulturní pracovnicu, zaměstnankyni vojenské správy u jednoho VÚ v Hradci Králové, že František Pitor ve svém bytě v Plzni v sobotu dne 15. ledna 1977 nebo 22. ledna 1977 při poslechu večerní rozhlasové relace Hlas Ameriky nahral na magnetofonový pásek text "Charta 77" z 1.1.1977, jehož znění patří s obžalovanou Klímovou ihned na vlastním psacím stroji nejméně v osmi vyhotoveních rozmnocičí za účelem dalšího rozšířování mezi lidmi. V této činnosti, trvící dle obžaloby, patří oba obžalovaní po vzájemné dohodě a z nepřátelských pohnutek k našemu socialistickému zřízení pokračovali od konce ledna až do zadržení dne 9. června 1977 tím způsobem, že podle pokynu obžalovaného Pittora opsala obžalovaná Klímová v jeho bytě na též stroji ještě jednou osm vyhotovení "Charty 77" a dle na svém pracovišti u vojenského útvaru v Hradci Králové na psacím stroji zn. Zeta opsala "Chartu 77" v osmi průklepech. Krom toho obžalovaná na žádost Františka Pitora opisovala v osmi exemplářích další stávavé materiály (dopis A. Kolmana L. I. Brežnevovi a text Co můžeme očekávat od Charty 77 od Jana Patočky; u jiného textu kromě Charty 77 nebylo však prokázáno ani prokazováno rozšířování, oba zmíněné texty byly nalezeny při domovní prohlídce - pozn. J.T.), uvedené v příloze spisu a zajištěné v doložných věcech. Posléze opsala někdy koncem dubna 1977 na ormigovou blánu plný text "Charty 77", pokrajuje dalej obžaloba, který nechala v tiskárně vojenského útvaru v Hradci Králové dvěma příslušníky základní vojenské služby nejméně osmdesátkrát rozmnocičit, z toho počtu sami jeden výtisk pochala a zbytek výtisků osobně předala obžalovanému Pitorovi při jedné návštěvě v jeho bytě v Plzni. Tako rozmnocičované poburující materiály, zejména "Chartu 77", oba obžalovaní při vhodných příležitostech v okruhu svých známých v Plzni,

FRANTIŠEK PAVLÍČEK : ZÁVĚREČNÉ SLOVO PŘED NEJVÝŠÍM SOUDEM
Městský soud mě uznal vinným za neprokázané činy, označil mě jednání charakteristikou, která je v přímém rozporu se skutečností a v podstatě mě odsoudil za dvě literární díla vydána nepublikovaná a za zcela nezávadný, nepolitický nekrolog, publikovaný v zahraničí bez mého vědomí.

Že jsem se nedopustil žádného skutku, který by byl porušením platných zákonů, o tom m.j. svědčí i skutečnost, že žádný podobný čin nebyl u nás až dosud projednáván soudem. A právem. Je totíž velmi povážlivé kritikovat jako podvratnou činnost literární práci, která nelze vytknout nic jiného než kritickým tónem. Po třetí rok denně slyším, že každá kritika, opravná nároky třeba jen záštitu, není nijak podvratným, ale napack je činem pozitivním a je nejen samozřejmým právem, ale i povinností každého občana, v mém případě právem občana-spisovatele, zaváděnou u nás jinak po celých osm roků i jednoho ze základních občanských práv - totiž práva na práci. Opakuji, že jsem se nedopustil ničeho, co by bylo namířeno proti socialismu, že jsem ani v nejménším nechtěl poškodit socialistickou společnost a jsem přesvědčen, že jsem to ani neudělal. Já na pováženou libovolně obvinovat z nepřátelství k socialismu někoho, kdo práci pro nás věnoval více než polovinu života. Soudit jej za podvratení socialistického systému jen proto, že zastává jiný názor, názor bezesporu opravný minulou i dnešní skutečností. Takový postup je ve zřejmém rozporu s často vyhlašovanými základními principy vedení tohoto státu, stejně jako je v rozporu s mezinárodním paktem o občanských a politických právech, k jehož respektování se zavázali i představitelé této země.

12. ledna 1978

Hradci Králové a jinde rozšiřovali nebo zasílali a kromě toho přesně nezjištěny počet osob seznámili se štvávým obsahem této tištětiny v úmyslu využít mezi spoluobčány nepřátelskou kampani proti republice, čímž spáchali oba trestný čin pobuřování podle § 9, odst. 2, § 100, odst. 1a, Ja trestního zákona, tvrdí obžaloba.

Rozsudkem okresního soudu Plzeň-město 6T.0.341/77 z 16.11. 1977 byl František Pitor shledán vinným ve smyslu obžaloby a odsouzen ke třem letům odňtí svobody a pro výkon trestu zařazen do první nápravné výchovné skupiny. Alena Klímová byla shledána vinnou ve smyslu obžaloby a odsouzena na jeden rok odňtí svobody nepodmíněně; pro výkon trestu byla zařazena do první nápravné výchovné skupiny. Dále soud rozhodl o pro-padnutí všech příloh.

Oba odsouzení bylo od 9. června 1977 ve vazbě. František Pitor je ženatý, jeho manželka bydlí na shora uvedené adrese, má dospělého syna. V 50. letech byl z politických důvodů od-souzen k vysokému trestu; po deseti letech byl na základě amnestie propuštěn. Pět let byla vězněna i jeho manželka, která byla původně odsouzena na deset let za to, že u sebe nechala přenocovat svého bratra, který byl na útek z Československa. - Alena Klímová pochází o obec Lině u Plzni, kde žije její rodice.

Proti rozsudku okresního soudu podali oba obžalovaní odvolání, a to jak do viny, tak i do výše trestu. Odvolání se zabýval krajský soud v Plzni při veřejném zasedání dne 23. prosince 1977 a podle § 256 tr. k. ho zamítl jako nedůvodné. Ve zdůvodnění svého usnesení je krajský soud ztotožnil s odůvodněním okresního soudu. Přitom předseda senátu citoval i z Prohlášení Charty 77 z 1.1.1977; pasáž o ~~zákazu~~ svobodě od strachu odmítl a uvedl, že v Československu nemusí mít nikdo strach; k pasáži o pracovní diskriminaci podle politických názorů a postoju uvedl, že stát nemůže připustit, aby lidé, kteří se provinili, pracovali ve vedoucích funkciach; k pasáži o diskriminaci dětí v přístupu ke vzdělání uvedl, že je přirozené, že nemohou studovat děti, které jsou vychovávány proti zřízení.

Obžalovaná Klímová doznavala po skutkové stránce svou činnost, přičemž se snažila vypovídat jen o sobě a dbala na to, aby se snažila svého spoluobčinského.

Obžalovaný Pitor popíral vinu i samotnou skutkovou podstatu činu, z nároku byl žalován. V konečném návrhu, který měl přednesít na závěr veřejného zasedání, chtěl reagovat na řeč prokurátora, byl však přerušován jak prokurátorem, tak i předsedou senátu, takže mu vyjádření bylo zne moženo.

Plzeň, leden 1978

Jan Thoma
signatér Charty 77

HLADOVKA ZA IVANA JIROUSE

V prvním čísle Informací o Charty 77 jsme informovali o dopise šedesáti sedmi osob generálnímu prokurátorovi ČSSR, který požaduje propuštění Ivana Jirouše, uměleckého vedoucího skupiny The Plastic People of Universe a signatáře Charty 77. Ivan Jirouse je od 25. října 1977 znovu vězněn a opět zveřejněn z výtržnictví. Sto osob, jejichž seznam byl nedávno zveřejněn, se ve dnech 20. a 21. ledna 1978 rozhodlo k jednodenní až dvoudenní hladovce na protest proti jeho opětovnému uvěznění. Této veřejné akce se zúčastnili:

Zdeněk Bartoš, Petr Baxant, Otka Bednářová, Jiří Beneš, Ivan Bierhanzl, Štěpán Bokroš, Jan Brabec, Vratislav Brabenec, Petr Brousek, Naděžda Cachová, Ladislav Černan, Jiří Černega, Iyan Černega, Michal Černega, Blanka Dobesová, Vladimír Erstenek, Irena Ersteneková, Růžena Faitová, Jaromír Glac, Václav Havel, Karel Havelka, Štefan Hiroš, Dagmar Hlavsová, Jana Hlavsová, Stanislav Homola, Jan Hrabina, Jan Hřic, Miroslav Hřicenko, Vladimír Hrubý, Ladislav Hudec, Jiří Chmel,

Hana Chmelová, Jaroslav Chňapko, Přemysl Janýr, Věra Jiroušová, Jarmila Johnová, Josef Kalsta, Svatopluk Karásek, Jiří Kasai, Pavel Kohout, Ivo Křivánek, Jiří Kubíček, Pavel Landovský, Miroslav Latta, Vendelin Laurenčík, Drahoslava Libánovská, Tomáš Liška, Jan Litomíšek, Zdena Macháčková, Ivan Manásek, Jiří Marek, Jan Mašek, Jelena Mašinová, František Mašera, Marie Mašterová, David Němc, Jiří Němc, Ondřej Němc, Dana Němcová, Markéta Němcová, Pavla Němcová, Břetislav Ostřížek, Ludvík Pacovský, Fanda Pánek, Viktor Parkán, Zdeněk Píra, Antonín Pojar, Jana Prevratská, Ladislav Ptáček, Vratislav Riedl, Ivana Riedlová, Jan Schnieder, Miroslav Skalický, Bohumír Slavík, Karel Soukup, Marie Soukupová, Stanislav Steiner, Jiří Štěpa, Dagmar Suková, Petra Suková, Anna Sabatová ml., Jan Šafářek, Zdeněk Šefl, Jan Simsa, Martin Simsa, Petruška Šustrová, Jan Tesař, Vlasta Třešňák, Petr Uhl, Jiří Vaněk, Helena Vanková, Vilém Vodrážka, Vladimír Voják, Zdeněk Vokatý, Jiří Volf, Věra Vránová, Vladimír Zavadil, Pavel Zajíček.

DALŠÍ PROTESTNÍ DOPIS PROTI ÚTOKU NA MLUVČÍHO CHARTY 77
LADISLAVA HEJDÁNKA

V minulém čísle jsme zveřejnili úplný text otevřeného dopisu spisovatele Pavla Kohouta ministru vnitra Obzínovi, v němž protestoval proti brutálnímu zacházení policie s mluvčím Charthy 77 Ladislavem Hejdánkem, který byl 6.1.1978 odvlečen a skopán a po mnoho hodin zadržován bez zákonného důvodu na policii. K dnešnímu dni je stále upoután na lůžko. Jak jsme již oznámili, obracejí se v této věci otevřeným dopisem i další skupina čs. občanů na prezidenta republiky Husáka. Dopis je datován 10. ledna 1978 a podepsali ho Marta Kubíčková, Anna Marvanová, Jiří Hájek, J. S. Trojan, Julius Tomín, František Kriegel, Jiří Hanzelka, Jiří Rumík, Vladimír Kadlec, Libuše Šilhánová, Antonie Boková, Vánek Šilhán, Vilém Sacher, Milan Hüb, Gertruda Sekaninová-Cakrtová, Petr Uhl, Otakar Bednářová, Elžbieta Ledererová a Petruška Sustrová. Signatáři dopisu upozornují prezidenta republiky "naléhavě na hrubé porušení zákonnosti náselsnickým postupem zaměstnanců ministerstva vnitra CSSR proti PhDr. Ladislavu Hejdánkovi, mluvčímu Charty 77", popisují "brutální způsob, jímž byl odvlečen, podávají výčet porušení ústavy, zákona a mezinárodních závazků. "Má-li Váš podpis na Závěrečném aktu udržet minimální stupeň věrohodnosti, píší v závěru svého otevřeného dopisu uvedení občané, považujeme za nezbytné:
objektivně a nestranně posoudit postup orgánu ministerstva vnitra vůči dr. Hejdánkovi dne 6.1.1978;
přísně potrestat podle zákona ty osoby, které se dopustily nezákonnosti;
poskytnout dr. Hejdánkovi plné zadostiučinění;
zajistit, aby se podobné akty policejní zvýšile nemohly opakovat;
pravdivě informovat o celé záležitosti veřejnost."

o o o 0000000 o o o

"Kopnout do mluvčího ve výroční den Charty je víc než symbolické", píše ve svém fejetonu Rád ztracené boty Jaroslav Hutka. Svůj fejeton uzavírá slovy:

Nedávno se mluvilo o tom, že Charta 77 má svou morální hodnotu proto, že je vykoupena ochotou už jednoho tisíce lidí trpět a vystavit se nebezpečí. Má svým obsahem mezinárodní a vělidiské poslání i smysl, a proto by nemusela od dobrých lidí světa pouze přijímat uznání a sympatie, ale sama by mohla uznání vyslovit a udělit. I ta je určitá forma dialogu. Když dávno ztratila anglická královna na plese podvazek a trapas byl vyřešen tím, že se v Anglii od té doby dává Podvazkový rád. Je to rád královský a přitom velmi lidský. Proč by Charta nemohla udělovat Rád ztracené boty? Botu ztratil filozof tažený policií po dvoře. To už samo v sobě obsahuje komu a za co by se dával.

DOPIS PŘATELŮM ČECHŮM A SLOVÁKŮM

Varnsdorf, 31.10.1977

Draží přátelé!

Můžeme se na sebe obracet tak upřímně, protože si uvědomujeme, že nás nečiní přáteli obřadné vládní prohlášení, ale společná věc a stejně úsilí o obnovu společnosti ve Vašem i našem státě, neústupné domáhání se lidské podoby života, požadavek, aby moc zastavila každenné opatření, která popírají zákonem zaručené zásady respektování lidských a občanských práv. V poválečných dějinách jsme k sobě často vzhílali a sdíleli jsme společně naše naděje a lásky. Dnes jsme otřeseni zprávami o rozsudcích, které Vás zasáhly a kříkavě a provokativně znásilnily dohody z Helsinek právě v této chvíli, kdy o jejich dodržování jednají v Bělehradě představitelé vlád, které je podepsaly, mezi jinými i Vaší vlády. Je nám známo, že Vaše situace jako mluvčích společenského protestu je mimořádně těžká. Jíž devět let Vás rdují násilí a ani se nesnaží využít zdání zákonnosti. Jste veřejně a brutálně pronásledováni na každém kroku a ve všech projevech společenského života a ačkoliv to vyvolává pobouření celého světa, Vaše situace se nemění. V útisku, jemuž jste vystaveni, vidíme pomstu na Pražské jako a především obavu, že tento náherný rozmach, který sjednotil celou Vaši zemi, se může opakovat nejen u Vás, ale může se stát příkladem i pro jiné národy, které sdílejí Váš osud. Doufáme, že tato obava není plamá. V myšlenkách na toto jaro, s lítostí a horšostí si připomínáme, že invaze do Vaší země se účastnila i polská armáda. Ze srdce si přejeme, abyste to nepřičítali nám, ale věřili, že se tak stalo působením cizí moci a proti naší vůli.

VÝJÁDŘENÍ

Minulý týden byli úsekoví důvěrníci RCH plzeňské Škodovky oficiálně informováni na schůzích, že prý skupina teroristů vyhrozuje násilnými akcemi (útoky proti "centru"/?), nebudou-li "chartistům" umožněn volný odchod do zahraničí; tím byla i pracující Škodovky a obyvatelům Plzně vysvětlena potřebnost jednotek t.zv. Lidových milicí v podniku Škoda. Obdobné fámy o vyhrožování teroristickými akcemi, z nichž mnohé jsou spojovány s Chartou 77, se objevily i v Praze, Karlových Varech a v jiných městech. V současné době jsou ježich zdrojem byrokratické struktury (t.j. státní správa, orgány společenských organizací atd.). Ve Škodovce byla informace navíc obratně formulována; pokud někdo nebude možnost teroristických útoků vzdál, může -není-li informován- aspon uvěřit údaji, že signatáři Charty 77 chtějí údajně opustit

STÍZNOSTI A PODNĚTY

Dne 19. ledna 1978 napsal signatář Charty 77 Vladimír Stern, bývalý příslušník I. správy ministerstva vnitra a bývalý člen KSC od r. 1958 dopis ministru vnitra Obzínovi, v němž ho upozorňuje, že "kádrový rozkaz federálního ministra vnitra číslo 305 ze dne 27.10.1977 jakož řada věcí kolem něj (t.j. Vladimíra Sterně) rodiny obsahuje porušení zákona", které v deseti bodech uvádí. Ve svém dopisu popisuje krajně nevhodný způsob, jímž byl s rozkazem, který se ho týká, seznámen: byl dne 5.1. ve 4.30 hod. probuzen, odveden a pak do 7 hod. bez vysvětlení zadržován; teprve pak mu byl rozkaz přečten. Vladimír Stern piše v závěru své stížnosti: "A na konec a na v neposlední radě, ona formulace (z rozkazu) 'jmenovaný jako signatář t.zv. Charty 77 se aktivně zapojil do nepřátelské pohlučovací kampaně vedené antikomunistickými silami proti CSSR' mne osobně uráží a ohrožuje moji čest občana, socialisty a komunisty. Zádám Vás proto o její odvolání a očekávám Vaši omluvu."

Ve své zprávě pro Chartu 77 upozorňuje Dagmar Suková na potíže, které má s vystavením duplikátu svého řidičského průkazu. Ubehl již téměř rok a mně se zdá, piše pisatelka, že už svůj řidičský průkaz neuvidím. Většina signatářů a diskriminovaných příbuzných dostala svůj průkaz zpět, někteří však nikoli. Já tedy patřím mezi ty druhé.

Manželé Dagmar a Jaroslav Sukovi poslali dne 8.1.1978 stížnost prezidentu republiky na nezákonné jednání příslušníků SNB dne 29.12.1977 před dvermi bytu Anny Šabatové a Petra Uhla v Anglické ulici č. 8 v Praze na Vinohradech; o kolektivní stížnosti vztahující se ke stejným událostem jsme již psali v minulém čísle.

Zajímavý podnět adresovala předsedovi České národní rady Erbanovi spisovatelce Helenu Klímovou. Ve svém dopise z 10.1.78 srovnává českou a anglickou verzi Závěrečného aktu helsinské dohody a zjišťuje, že český překlad zaručuje pouze svobodu víry a svobody, že vyznávat, zatímco anglická (jedna z originálních) zaručuje nadto i svobodu přesvědčení a jednání podle vlastního názoru (vykonávání). Dívodem sepisání tohoto podnětu bylo pro Helenu Klímovou i to, že "skutková podstata toho, zač je nyní souzen Jiří Lederer, je v mezinárodních dokumentech vyjádřena jakožto jednání, na něž má jedinec právo".

F E J E T O N Y k Chartě 77

Václav Benda: Noční kádrový dotazník - leden 1978

Jiří Rumík: Republikou běží fáma - 21. ledna 1978

Jaroslav Hutka: Rád ztracené boty - 17. ledna 1978

Václav Benda: Neprošli - 28.-29. ledna 1978

Přátelé! Obdávujeme Vám Vaši rozhodnost, Vaši odvahu, Vaši vytrvalost v odpovídání zlu. Víme, že vy jste skutečnými představiteli vše společnosti, i když většina se podává neustálému nátlaku a je nuteno být pasivní až do doby, kdy se bude moci projevit tak otevřeně jako v roce 1968.

V Chartě 77, v tomto historickém prohlášení zápasící demokracie, jste promluvili nejen svým, ale také naším jménem. Solidarizujeme se s tímto Vaším činem; mlčení a lží v tisku budeme čelit pravdivým informováním naší společnosti o Vaši činnosti. Budeme se snažit upřímně posilovat přátelství mezi našimi národy a učinit tak nemožným používání zásady "divide et impera", která nám v minulosti nadělala tolik škody. Nevíme, jaké překážky budeme muset ještě překonat. Cesta, kterou kráčíme dál, nebude snadná; bude-li však přinášet oběti, bude nás i Vás posilovat důvěra a společné vědomí, že tyto oběti nejsou marné.

Výsledky našeho společného působení jsou viditelné už dnes, a to, čeho jsme dosáhli, je nezvratné.

Checeme věřit, že nepráli vzdálená budoucnost musí patřit Vám i nám, všem lidem dobré vůle, což znamená vše k pravdě, spravedlnosti a demokracii.

Výbor společenské sebeobrany "KOR"

Výbor na obranu dělníků KOR, jehož členy jsou známé polské osoby, se v létě m.r., poté, co dosáhl z větší části cílů, které si vytkl, přetvořil na Výbor společenské obrany. Ve svém tisku pravidelně informuje o činnosti Charty 77. Na jeho dopis z 31.10.1977 odpověděli mluvčí Charty 77 již začátkem listopadu 1977.

zemí a úřady jim v tom údajně brání. (Skutečnost je právě opačná: STB nabízí neaktivnějším signatářům, aby se vystřívali, což nechtějí; asi dvacet signatářů se v r. 1977 vystřívalo a pokud je mi známo, nikomu čs. úřady žádost o vystřívání nezamítly.)

Uvedené pověsti představují zatím vrchol skryté kampaně, jejíž počátek je třeba hledat v situaci, která se vytvořila na podzim 1977.

Po domovní prohlídce v mém bytě a poté, co Ivan Dejmálek a já jsme byli více než 24 hodiny drženi na policii koncem září 1977, je vchod do mého bytu střežen uniformovanými policiisty a já sám jsem většinu doby sledován příslušníky operativy STB v civilu. Toto opatření bylo proti mně uplatněno pro moji činnost v Chartě 77, tedy výhradně pro moji činnost ve

prospěch lidských práv. S násilnými akcemi nebo jejich přípravou jsem neměl nikdy nic společného, což nyní veřejně prohlašuji. Ani policie to nikdy netvrdila a do začátku listopadu to ani nikdy nenaznačovala. Policejní "ostraha" stihla ostatně za poslední rok i další bojovníky za lidská práva: Jiřího Hájka, Jana Fatočku, Zdeňka Mlynáře, Františka Kriegla (stále trvá, už téměř rok) a v poslední době i Ladislava Hejdánka; na krátkou dobu postihla i Klementa Lukeše, Věnušku Šilhánovou, Milana Hůlku a další. Ani u nich ani u mne nebylo důvodem této "ostrahy" podezření z příprav teroristických akcí, neboť při takovém podezření zahajuje STB vždy trestní stíhání a obviněnímu, na něhož se vždy uvalí vazba, hrozí vysoký trest až k svobodě. Není třeba připomínat, kdo by uvítal takový proces a jakou těžkou ránu by znamenal pro boj za lidská práva v naší zemi, když z teroru nebo jeho příprav byl obviněn některý protagonist Charty 77.

I když vše toto bylo nebo mělo být jasné předem, vznikly už koncem září m.r.-pověsti spojující mě jméno s přípravami blíže neurčených teroristických akcí. Početlost, strach a nevědomost způsobily, že se v průběhu října rozšířily, a to ve značně defigurované podobě, po Praze a větších městech republiky, v listopadu pronikly do Vídně a Berlína a v prosinci až do Paříže. Státní tajná bezpečnost je zachytily až několik týdnů po jejich vzniku a začátkem listopadu provedla několik krátkých formálních výslechů na přípravy teroru, které však bliže nespecifikovala. (Už předtím, v říjnu, spojovala STB mě jméno s "provokacemi", jimž měl být např. solidarizační pochod za Jiřího Lederera, založení nezávislé odborové organizace, činnost v Charty 77 atd.)

Moje jméno bylo spojováno i s anonymním dopisem, který byl označen neexistující "Organizací revoluční levice" a který byl zaměřen proti mému příteli, jehož lidských kvalit a politických postojů si nesmírně vážím, Václavu Havlovi; dopis, stejně jako další anonymní dopisy označované "Stoupenci za kladnouho prohlášení Charty 77", fabrikovali nepřátelé Charty 77.

S rozpaky a nevolí jsem chtěl článek p.Lucberta v Le Mondu z 25.-26.12.1977, který začínal informaci o procesu proti maskalistům teroristům v Ostravě, dále tvrdil, že v Československu existuje organizovaný banditismus (sic!) a že je podivné, že ti, kteří se v pražských podmínkách politicky angažují, uplatňují metody RAF (t.j.Rote Armee Fraktion - skupina Baader-Meinhol); poté zcela falešně vložil sdělení Charty 77 z koncem listopadu 1977 o provokacích a konečně tvrdil, že řeptaná mi připisuje přípravu násilných akcí a že (bylo možno chápout: a že proto) jsem pod policejním dohledem, který stručně popsal. Dopisovatel tak seriózního listu jako je Le Monde by se měl lépe seznámit se situací v Charty 77 a v Československu. Příkannost o organizovaném banditismu a metodách RAF (na nichž není ani zblízka pravdy) se objevily v Le Mondu o tři týdny dřívě než v plzenské Škodovce. Je zbytečné poznámení, komu takové pověsti dobré poslouží. Soudčasná byrokratická moc objevila svou mandelinku bramborovou.

V době, kdy se šířily nejrůznější fámy o údajných důkazech policie proti mně i mých údajných teroristických záměrech (a někdy už i akci), vyvinuli moji přátelé v Praze, Brně, Vídni a v dalších městech vyzvětlovací kampaně na moji obranu, za což jim touto cestou děkuji.

Nepocítovával jsem sám potřebu vystoupit proti pomluvám, pokud se dotýkaly pouze mne a pokud vznikaly a šířily se ze strachu a neznalosti pravého stavu věcí (t.j.pokud jejich nositelé byli lidé, kteří jsou a zůstahou na též straně barikády jako já). Nyní se však šíří v oficiálních strukturách a příprava teroristických akcí je spojována s Chartou 77.

Prohlašuji proto, že Čtvrtá Internacionála, s níž jsem jak ke revoluční marxista ideově spojen, nejen že nepovažuje individuální politický teror typu akcí Baader-Meinhol za revoluční násilí, ale že tyto akce jednoznačně odmítla jako škodlivý avanturismus.

PLES CHARTY

OTEVŘENÝ DOPIS PAVLA KOHOUTA PŘEDSEDOVI VLÁDY ŠTROUGALOVÍ

Vážený pane předsedo vlády,

dne 9.ledna jsem adresoval otevřený dopis ministru vnitra Vaši vlády. Na příkladu zacházení s filozofem Hejdánkem jsem ho upozornil, že některí muži jeho aparátu jako by opět vystoupili z nejtemnější minulosti. Jako obvykle na to nereagoval. Zato reagovali tři muži.

V sobotu 28.ledna jsem šel se svou ženou na železničářský ples, stejně jako několik desítek našich přátel. Pokud se ptáte, proč na železničářský ples, musíme se já ptát, proč ne? Nepatrém k žádné organizační, která smí plesy pořádat, a v Čechách je od přelomu století zvykem, že organizace, pořádající ples, prodávají vstupenky přespolním. Myšlenku jít na ples pojalo několik žen, mezi nimi i moje, které měly dojem, že po roce, kdy byly nepřetržitě šikanovány policejním i správním aparátom, si mohou taky jeden večer zatahnit.

Místo pořadatelů nás očekávali příslušníci Státní bezpečnosti, o čemž nemůže být pochyb, protože se vydávali za žetony znova, když nám bude umožněna konfrontace. Jako jiný přátelech srdceili i nám, že si nás železniciáři na ples neperfektí. Při odchodu z budovy, aniž bych to v našemém zavinil - byli jsme ve večerním a sporý, natož pestrý, napětí k mým zvykům - mě mladý příslušník StB, který mi těsně předtím zdvořile otevřel dveře, bez výstrahy a ze zadu zákeřně udeřil pěstí do hlavy, mezi ucho a s pánek. Upadl jsem na schody, na několik minut neschopen jednání. Jediné, nač jsem celou tu dobu zmatený myslil, mohl potěšit leda měnou kolegu Dürrenmatta: na žádoucího vraždu z Návštěvy staré dámy; muži od StB byli totiž taky v černém.

Prohlašuji rovněž, že ani já ani nikdo z mých přátel se ani myšlenkou nezabývá přípravou násilných akcí. Znám osobně více než dvě stě z osmi set třiceti signatářů Charty 77 a jsem přesvědčen, že ani oni žádné násilné akce nepřipravují. Znalost politických poměrů mi dovoluje tvrdit, že problém terorismu nebo banditismu v Československu neexistuje (za teroristické lze naopak označit nezákonné zásahy proti bojovníkům za lidská práva, např. nedávné nelidské zacházení STB s Ladislavem Hejdánkem). Máme ale v této záležitosti jiné, závažnější problém, např. na něž upozornuje Charty 77. V souladu s jím základním prohlášením, jejimi dokumenty a sděleními, v souladu s celou její činností budu se i nadále zasazovat za respektování lidských práv a dodržování zákonů. Nemám a nebudu mít nic společného s terorem. Moje politické názory, postoje, politická činnost v posledních deseti letech i činnost v Charty 77 jsou toho dostatečnou zárukou.

Praha 28.ledna 1978

Petr Uhl
signatář Charty 77
Anglická 8, Praha 2

Neponskyti mi první pomoc, naopak, přikazovali uniformovaným policistům, aby mě doprovili na záchytu, protože jsem na mol. Každý, pane ministerský předsedo, kdo mě zná, ví, že jsem v životě nebyl. Když mě tam byli skutečně doprovázeni, s těžším otřesem mozku, byl bych asi dřívě vypustil duši, než by zjistili svůj omyl. Policisté měli v tu chvíli víc rozumu a dovolili mým přátelům, aby mě doprovili na pohovost. Jenomže zas jiná hůlka - ažkoliv jsem sotva mohl stát - to zpozdila o dobrých deset minut, než si nás všecky zjistila a zapsala, což mohlo udělat později, když nás pak po celý zbytek večera sledovala na každém kroku. Dal jsem si sám odebrat na zkoušku krev, abych dokázal, že jsem byl naprostě střízlivý, a lečar se usmál, když jsem žádal záruku, že má krev nebude zaměňena. Brzy ztratil svou jistotu, když se ho policie telefonicky ptala, kam má být krev zaslána roboru. Spisovatel Ivan Klíma, který mne spolu s mou i svou paní převážel, musel hlídce dýcháním dokázat, že nepil. Dokázal to hravě, ale později přijela jiná hůlka, která ho jednoduše prohlásila za opilého a vzala mu papíry jak papíry, tak klíče od vozu. Je ho přání, aby s nimi mohl jet na krevní zkoušku, nezplnila a nechal ho s ženou o půlnoci na předměstské ulici.

Když jsem opouštěl místo, kde mě srazili, viděl jsem pačatovatele znovu. Policisté ho však odmítli zjistit a on zbaběle utekl zpět do Vinohradského národního domu. Viděl jsem jiné příslušníky StB, jak kopou a bijí doktorku filozofie Danu Horákovou a neznámou dívku; slovo "kurva" znělo nejtěžší. Bylo to tím přízračnější, že i doktorka Horáková měla dlouhé večerní šaty. Marně jsem, sám přiliš otřesen, žádal policisty o zásah. Těhož večera byl znovu zadržen dramatik Havel a herec Landovský, podle očitých svědků na rozkaz neznámého civilisty, aniž by se jakkoli provinili.

Pane ministerský předsedo, protože všechny stížnosti mi nestrávila i žaloby k soudům byly na ně, volim znovu tu jedinou cestu, kterou může má zpráva vůbec dojít k Vašemu sluchu. Snad jste opravdu čestně přesvědčen, že vás vše v mírové a svobodné zemi. Pak Vás ale neustále klamou. Takto vypadá situace občana, který není ani pomocník teroristů ani bořík atomových elektráren, ale nemilitantní spisovatel, který se jím snaží být dokonce i v tomto listě:

Nesmím dělat, co jsem dělal.
Nesmím bydlet, kde jsem bydlel.

Nesmím se stýkat se svými přáteli, když je nechci zničit.
Od soboty se nesmím zúčastnit veřejných podniků, i když mám vstupenky.

Od soboty mě smí každý úředník na ulici praštit, i když se neprotivím.

Od soboty je možno bránit mi v lékařském ošetření a pomstít se každému, kdo mi poskytne pomoc.

Opřavdu bych Vás prosil, pane ministerský předsedo, abyste mi vysvětlil, v čem se liší můj situace od situace občana v zemích, kde vláda vojenská diktatura nebo rasistický režim.

Mohu Vám hned pomoci: liší se v tom, že mě sice od soboty boli hlava a špatně slyším na levé ucho, ale že mě přece jenom ještě nezabil. Od soboty však mnoho nechybí k tomu, co mi přesně před rokem slibovali pisateli jednotných výhružných dopisů a ti, kteří mi namalovali na garáž hákový kříž, což je podle státní prokuratury v souladu se zákonem.

A já, pane ministerský předsedo, přesto nechci dobrovolně opustit svou zem, protože chci pořád věsit, že je Vaše vláda s to udělat na uzdě pár tucet lyndcerů. Ale Vy, pane ministerský předsedo, mi stěží pomůžete, jestli dáte postavit k mým dvěřím ostrahu, vždyť to jsou zase oni!

Tady pomůže jen principiálnější řešení.

Za normálních poměrů by mě musel vyslechnout vyšetřovací výbor. Za normálních poměrů by měl přinejmenším náčelník policie vzít klobouk a jít. Za našich poměrů musím spíš já počítat s tím, že mě zas jednoho prohlásí lhářem, podvodníkem, zrádecem, pijanem a co já vím, když ještě, pokud se nestane nic horšího. I to hodlám podstoupit, protože nejdé jen o pár seřezaných intelektuálů, ale konec konču hlavně o ty železniciáře, kteří nahore, neinformování, tančili, zatímco dole jejich jménem bili ženské.

V očekávání Vaší pomoci a svého osudu

Praha 30.ledna 1978

Pavel Kohout,
spisovatel

NALÉHÁVÁ VÝZVA

Můj manžel Jaroslav Kukal byl jedním asi z tří set signatářů Charty 77 a jejich příteli, kteří chtěli dne 28. ledna tr. jít na ples v Národním domě na Vinohradech; byl jedním z těch, kteří byli u vchodu mezi 20. a 21. hodinou zadrženi a předvedeni na okruh Veřejné bezpečnosti. Vím od paní Otky Bednářové a manžela Jaroslava a Dagmar Sukových, kteří byli spolu s mým mužem rovněž zadržováni, že na chodobě okruhu VB jim a dalším osobám vylíčili své zadržení takto: Při kontrole plesových vstupenek ho požádali své uniformovaný policiista o českýský průkaz, který rozhříhl a měho muže odvedli s odůvodněním, že jeho průkaz je poškozen. Můj muž odešel s policietou bez jakéhokoli odpisu a protestu.

Dnes mi oznamila dnešnické obvodní prokuratury pro Prahu 2, s níž jsem ráno telefonovala a odpoledne ji navštívila, že můj muž spolu s dalšími osobami (jde nejpochybně o Pavla Landovského a Václava Havla možná i další osoby) byl obviněn z trestného činu výtržnosti (§ 202 tr.z. - předpokládá trest až tři roky odňati svobody) že ztráta odpolede na ně p. prokurátor Antoš uvalil vazbu.

Za zákonného lhátu (maximálně 48 hodin od zadržení do obviny) maximálně 48 hodin od obviny (k uvalení vazby) vyplývá, že můj muž a další osoby byli obviněni 30.1.1978 odpoledne a tedy prokurátor je musí dle § 1.2.1978 do odpoledech hodin bud propustit na svobodu (at už zastaví trestní stíhání nebo ne) nebo na ně uvalit vazbu. Postup svědčí o vahavosti těch, kteří o žádostech jejich uveřejnění skutečně rozhodují.

Můj manželovi Je 29 let, je elektromontér a signatář Charty 77. Jako člen hudebních skupin DG 307 a Plastic People of Universe byl v r. 1976 měsíc vězněn. Díky domácí a zahraniční solidaritě s Plastic People nebyl nakonec souzen, ale trestní stíhání proti němu a několika jeho přátelům trvá a může být kdykoli oživeno.

Výzvy proti čs. i zahraniční veřejnosti, aby stejně jako v r. 1976 výzvaďovaly jeho propuštění. V příštích dvou měsících hodinách, kdy státní moc bude rozhodovat o jeho osudu a osudu Pavla Landovského a Václava Havla, je tento požadavek zvláště naléhavý.

V Praze 31. ledna 1978
20 hodin

Petrůvka Šustrová
signatářka Charty 77
Kolinská 15, Praha 3 -
-Vinohrady

Svědecký výpovědi o událostech dne 28.1.1978 sepsali i další účastníci, jako např. Ota Bednářová, Jaroslav Suka a j. Z vše než deseti zadržovaných osob bylo sedm osob převezeno do cel předběžného zadržení do Bartolomejské Konviktské ulice; čtyři byly propuštěny za 48 hodin. Tiži zbyvající, Václav Havla, Jaroslav Kukal a Pavel Landovský, byli obviněni z tr. činu útoku na veřejnou činitelku (jeho hrubé urázy nebo pomluvy) podle § 156, odst. 2 zákona (trestní sazba: až jeden rok odňati svobody) a narušování výkonu pravomoci veřejného činitelky podle § 156 a tr. zákona (trestní sazba: až šest měsíců odňati svobody). Vyžádavatelem je výzvovatel

OTEVŘENÝ DOPIS MARIE BRABENCOVÉ A MICHALA MATZENAUERA MINISTRU OBORU

Dne 28.1.1970 jsme byli svádky udělostí, o jejichž průběhu povídáme za svou povinnost Vás informovat.

Toho dne večer jsme šli na ples do Domu dopravy a spojili na Vinohradech, na který jsme nebyli vpuštěni nám z neznámých důvodů. Do 21.00 hod. jsme se zdrželi v restauraci Domu dopravy a spojí, kde byl předčasně uzavřen provoz. U vedeného stolu seděl také Pavel Kohout se svou společností. Tam jsme byli přes protesty fotografovávani. Během odchodu z restaurace jsme odcházeli vstupulem zaplněným "muži v civilu", kteří nás požádali směrem k východu. První z odcházející skupiny šel Pavel Kohout se svou ženou. Celou cestou vstupulem byl neustále strážní zadržován a pobízen, což vyvrcholilo u východu z budovy. Kohout násilně řekl: "Probohu, co to dělat! Nechte mě!" Viděli jsme, jak několik mužů ho zatahovalo a po jedné ránu pěsti do tyla upadl na schod a zůstal nehybně ležet. Kohoutova žena se snažila přivolat příslušníky VB (v uniformě), kteří stáli opodal. Jeden ze skupiny "mužů v civilu" začal volat: "Ano, policii, vidíte, že je všechno v pořádku. Na záchytku!" Ostatní "muži v civilu" to s posměchem opakovali sborově. Zároveň se z ruky této mužů začaly ohýbat další výklyky: "To máš, ty svinský, za běsnišku. Co jsi byl dřív a co se sál?" Nelez mezi dělníkou třídu. Takto dopadly výklyky, když polezete mezi dělníky, výhazové!" Uniformovaní příslušníci VB, přivolaní k ležícímu P. Kohoutovi, jej zvedli ze schodů a zjištěli jeho totičnost. Vzhledem k tomu, že tito příslušníci rovněž zjistili, že je P. Kohout strážlivý, nebyl odvezene na záchytku. Během odchodu P. Kohouta jeden z mužů ze skupiny, které jej napadla, začal říkat: "Jménem zákona jdete pryč - rozejděte se!" Žena z okolostráží požádala, aby se proklázel. Odmitl se slovy: "Když se prokazovat nemusí." Přestože bylo na místě již větší množství uniformovaných příslušníků VB, byl neuniformovaný muž s pěstmi napaden mladík ze společnosti P. Kohouta. Další jsme byli svědky, jak odchází P. Kohout a mladá dívka (rovněž z jeho společnosti) byly napadeny s kopáním opět "muži v civilu", a po jednom kopaní do zad zůstala dívka ležet na zemi. P. Kohout a mladík dívka zvedli a odvedli pryč. Uniformovaní příslušníci VB, mimo sby zabránili bezdůvodným napadením těchto osob "mužů v civilu", rozhněvili okolostojící občany.

Pospasná událost nás velice potrápila. Mezi "muži v civilu", kteří bezdůvodně napadli P. Kohouta a další občany, jsme poznali příslušníky, kteří nás vlastně v Bartolomejské ulici 3.7 ve věcech "Charta 77" a rovněž zasahovali při soudním procesu s J. Ledererem, F. Pavličkem, V. Havlem a O. Ornestem u krajského a nejvyššího soudu.

Praha 29.1.1978 Marie Brabencová Michal Matzenauer

obvodní prokuratury pro Prahu 2 Pavlova (Lazarská 10/4, Praha 2). Na všechny tři obviněné uvalil prokurátor obvodní prokuratury pro Prahu 2, Legerova 13, Antoš vazbu, neboť počítal obavu, že by obvinění mohli mít vystřílení ovlivnění svědků. Václava Havla hladí JUDr. Dobromil Svačina z AP 4 Hybernská 24, Jaroslava Kukala JUDr. Josef Danisz z AP 5, Václavské náměstí 41 a Pavla Landovského JUDr. Otakar Motejl z AP 2 Ječná 29.

NEPROŠLI

Budu v dalším používat označení chartisté: je to termín stručný a pěkný, s bohatým historickým kontextem a líbí se mi víc než signatáři, při nichž si vídá využití diplomatických protokolů a Vysoké Saluňové Strany. Složité opisy o "volné sdružení skupin občanů, kteří se rozhodli iniciativně zasazovat o uplatnění československých zákonů a upozornovat na případy jejich porušování atd." jsou jednak nepraktické, jednak dosti vyhnuštěny současnou realitou. Nebot zmíněný akt občanské iniciativy automaticky zaručuje - jak vysvítne i z následujícího příběhu - přechod do plně nové kategorie občanů či skoročlánků, kteří mají neznámo v kolika apiscech a v koliky jazyčích poznámkou "Sonderbehandlung", dosud je, že se bez zbytečných byrokratických přitahu stane příslušník rubriky také součástí běžných kádrových dotazník.

Tak tedy některí chartisté se rozhodli, že se zúčastní veřejného plesu, shodou převážněho plesu železnici. Díky plesové sezóně, postní doba ještě nezačala a konec končí proč je se po celoročním namnožení přiznání rozmanité práci jednou zaslouženě nepovabí. Vzdály základy sny o sobě nejsou vše nijak humorná a navíc se ukazuje, že užili o jejich dodržování množství člověků výše výše daleko horší nepríjemnosti než nájaky kulturní kriminální delikty. A scházet se jen na pohřebach a před soudním budovou je psychicky nezdravé a mimo to by nás mohli spoluobčané časem podezírat z morbidních zálib.

Chartisté si zakoupili vstupenky a začali si chystat plásové ubory. Někdo - víme kdo - založil "pravidelnoběžný" spis "operace ples" a rozsekal - jistě anonymní dopisy. Tklivé a poetické dopisy, objasňující, že účast na plesu je znevášeňním všeobecného odzu zemského pana profesora Patocky. Dopisy se buhužel minuly důležitě. Sylogismus:

Některí filozofové jsou mrzutí šošáci.

Profesor Patocka byl filozof.

Tudíž profesor Patocka byl mrzutý šošák. byl totiž pokládán za podezřelý již před tisíciletimi. Navíc mnozí adresáti pana profesora znali a nepotěšovali proto k z hodení dopisu ani znalostí formální logiky. A tak nevyhnutelně došlo k závěrničnému aktu - pokusu o vstup na ples.

Chartisté v roli nadějených skorodebutantů a skorodebutantek (nejeden z nich plesal poprvé a napočítává v příležitosti své maturity). Kompletní "protichartistická" skupina Státní bezpečnosti v roli pojednatelů a pozorovatelů. Uniformovaný potovostní oddíl v roli bojového roje, takzvaného po sýrém o-koli a svým nervozním brudáním všechny podmalovávající celou atmosféru. Dlužno očenit, že pánev z StB pilně studovali alba našich (nezákonné pořízených) fotografií - celá akce probíhala přesně a bez jakéhokoli legitimování. Ostatně byly postiženy na jakýsi nevinný železnicičtí hosti v přilehlá kavárna, jež v pořádku a jeho nevina je jen zdánlivá - po dnešku se jistě stává potenciálním chartistou.

Ti nejzatřenější z chartistů občeli v vchodu zpátky vstupné, neboť jíž dvě hodiny před zahájením plesu konstatovala StB připomínost prázdných sálů - byly vyvěšovány z budovy a vyzvány k rozchodu (patrně k nim, krom lehké tančnice o vaturkách a ztrátě části manželství na plaveckém uboru jsme neutrpěli). Ti méně státní získali ke vstupu na všechny nařízení pár ran a kopanou a nemít manželského trdlovního byly nuceni vyhledat lékařské či domácí ošetření (Pavel Kohout v tomto měsíci několikrát výjimku, daleko oblibenějším objektem západníckého umění příslušníků byly ženy a dívky). Končešně ti nejméně státní příslušníci stejně jako předchozí skupina a navíc byli zadrženi a mezinu budou obviněni ze zločincového opotřebení peli- cejnicích obušík a bot (z této kategorie již téměř zatracenou jsem identifikoval jen Otku Bednářovou, Vašku Havlavou a Pavlu Landovskému, ale snohem vic bylo těch ostatních, mně bohužel neznámých neštastníků).

Tak - aniž začal - skončil ples Charty. Tento text chci skončit úvahou určenou panu ministru vnitra - který o sobě údajně prohlašuje, že není bezpečák, ale pracovník vyslaný do vnitřní stranou a hájící zájmy strany. Pane ministro, domnívám se, že za těchto okolností je zbytečné poukazovat na takové detaile, jako je nezákonný a přímo trestný postup orgánu Vašeho ministerstva - Vy i orgánové máte jistě důležitější starosti. Budu se pro tentokrát zabývat jen věcí Vám blížší, strategii a tak taktiku moci. Všechno na okraj bych Vás chtěl upozornit na hlučkovou frustrovanost příslušníků většího příslušníků Vašich sborů (výše zmínovaná brutalita vůči ženám je jen jedním z mnoha jejich projevů) a na potřebu seriózního psychologického a sociologického výzkumu příčin tohoto jevu a možností jeho odstraňení. Možná mi namítnete, že právě díky této frustraci jsou Vaši Hoši dostatečně ostří - jenomže tento argument platí (snad mi kynologové promítnou) možná pro psy, rozhodně ne pro lidi. Psychicky labilní a deformovaní příslušníci bezpečnostních sborů jsou nejen nebezpeční společnosti, ale navíc jsou malo výkonné a přitom představují stálou hrozbu pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušníky a tak stále hrajete v jasové tísni. Občas se jí snadí řešit smetený fugoped pod stům a jejich rozezvávaním pak ztrácíte další cenné minuty. Dnešní akce byla typickým pokusem zlepšit takového děraře představitelům stálu hrozb pro svého zaměstnavatele. Ale teď jíž k vlastní věci: představme si žádoucího partitu chartistů kontra Vaše ministerstvo (pomínejme i to, že my se snažíme hrát podle pravidel, kdežto Vy je ustavěně porušíte). Na Váši straně je drtivá materiální a pozitivní prevence. Naši jedincové sanci je uplatněním strážníků natočíků překapívají a neurčí, aby Vás doveďla do situace informačního kolapsu (především výnosek ruské Šachové školy, všechno doporučujeme ke studiu pracovníkům operativy). Naštěstí jste (díky chybám tabuň v záhřebu) zahánili mezi chartisty takovou důvěryhodnou skupinu, že rozhodně stádme rychleji vymýlet překapívající těhy než Vy vypracovávat direktivy pro příslušní